

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ТРГОВИНИ

Члан 1.

У Закону о трговини („Службени гласник РС”, број 53/10), у члану 2. тачка 8) мења се и гласи:

„8) произвођач је правно лице, предузетник или физичко лице које израђује производ или се у том својству представља стављањем на производ свог пословног имена, имена или назива, жига, или друге препознатљиве ознаке или начина;”.

Члан 2.

У члану 11. став 2. тачка 4) брише се.

Члан 3.

Назив изнад члана и члан 19. мењају се и гласе:

„Пуномоћник и изјава о трговини личним нуђењем

Члан 19.

Трговина личним нуђењем може да се обавља лично, односно преко пуномоћника који не мора да испуњава услове за трговца из члана 11. овог закона.

Трговац, као и његов пуномоћник, дужни су да поседују писану изјаву о обављању трговине личним нуђењем, која нарочито садржи податке о: пословном имену трговца, имену и личном броју пуномоћника, опису робе/услуга која је предмет промета, податке о периоду, начину и подручју на којем ће се обављати трговина, као и друге потребне податке.

Трговац је дужан да изјаву из става 2. овог члана, потписану и оверену својим печатом, држи видно истакнуту на месту понуде, односно да је да на увид лицу према којем је усмерена понуда у тренутку првог обраћања.

Министар ближе прописује садржину и облик изјаве из става 2. овог члана.”

Члан 4.

Назив изнад члана 29. и члан 29. бришу се.

Члан 5.

Назив изнад члана 32. и члан 32. бришу се.

Члан 6.

У члану 35. став 2. мења се и гласи:

„Робу у превозу морају да прате исправе из става 1. овог члана које су у непосредној вези са њеним превозом.”

Члан 7.

У члану 37. став 2. мења се и гласи:

„Евиденција из става 1. овог члана мора бити доступна у продајном објекту, односно у трговини ван продајног објекта, на месту које се пријави министарству.”

Став 5. брише се.

Досадашњи став 6. постаје став 5.

Члан 8.

У члану 39. после става 5. додаје се став 6. који гласи:

„Издавалац посебне ознаке, односно трговац предметне робе/услуге, дужан је да учини доступним елаборат из става 2. овог члана, сваком заинтересованом лицу, на месту продаје, путем интернета или на други начин којим се омогућава једноставан и бесплатан приступ том документу.”

Члан 9.

У члану 40. став 1. речи „земљи порекла” замењују се речима „земљи производње, односно увоза”.

Став 5. мења се и гласи:

„Као земља производње, односно увоза у смислу става 1. овог члана, може се навести Европска унија (ЕУ), ако се роба производи, односно увози у/из земље која је чланица ЕУ.”

Члан 10.

Члан 41. мења се и гласи:

„Трговац је дужан да на јасан, несумњив, лако уочљив и читљив начин истакне продајну цену робе/услуга која се нуди у трговини на мало.

Продајна цена је укупна, коначна цена по јединици робе, или дате количине робе, односно коначна цена услуге, укључујући све порезе и дажбине.

Трговац је дужан да поред продајне цене означи и јединичну цену за претходно упаковане производе.

Јединична цена је продајна цена обрачуната по килограму, литру, метру, квадратном метру, кубном метру или другој јединици мере која се уобичајено користи у промету одређене робе/услуге.

Претходно упаковани производи су производи који су упаковани без присуства купца, неједнаких називних количина пуњења, при чему се количина тих производа не може променити без промене паковања односно без отварања паковања при чему настаје видно оштећење.

Ако роба није упакована него се мери у присуству потрошача, трговац је дужан да истакне само јединичну цену робе.

Јединична цена се не мора посебно истицати ако је једнака продајној цени.

Одредбе ст. од 1. до 7. овог члана не примењују се на продају путем јавног надметања, као и на продају уметничких дела и антиквитета.

У продајном објекту у којем се обавља трговина на мало поред трговине на велико, трговац је дужан да јасно, на уочљив начин истакне прво продајну (малопродајну) цену, па велепродајну цену за сваку робу коју нуди на продају.

У пружању услуга, трговац је дужан да на видном месту истакне само јединичну цену услуга (нпр. према сату, километру, киловат-сату и сл.), на начин из става 1. овог члана.

Цена се истиче у валути платног промета.

Изузетно, цена може да се истиче у страниј валути, са назнаком обрачунског курса, у трговини услугама у туризму које су у непосредној вези са иностранством, возилима, односно у складу са посебним прописима.”

Члан 11.

У члану 43. став 4. мења се и гласи:

„Јединица локалне самоуправе прописује услове за одређивање радног времена за трговину која се обавља на њеној територији.”

Став 6. брише се.

Члан 12.

У члану 44. став 2. мења се и гласи:

„Ако је разлог за продајни подстицај евентуално умањење употребне вредности робе (роба са грешком, оштећењем, пред истеком рока трајања и сл.), тај разлог се мора јасно истаћи.”

У ставу 5. речи „и период у којем је важила претходна цена” бришу се.

Став 9. брише се.

Члан 13.

Члан 45. брише се.

Члан 14.

Назив изнад члана 47. и члан 47. мењају се и гласе:

„Праћење трговине и тржишта

Члан 47.

Министарство прикупља, води, прати и анализира податке о трговини, тржишту и трговинској мрежи, а нарочито о њеној структури, ради иницирања и праћења ефеката мера економске политике у области тржишта и трговине и мера унапређења трговине.

Ако подацима из става 1. овог члана располажу други државни органи или имаоци јавних овлашћења, у оквиру евиденција које воде или података које прикупљају, а нарочито путем статистичких истраживања, ти подаци се по захтеву достављају министарству.

Подаци који се прикупе за поједине трговце, имају својство поверљивих података у смислу прописа којима се уређује тајност података.

Ради праћења трговине, тржишта и трговинске мреже, а нарочито у погледу робе и услуга из члана 46. овог закона, министар може да нареди

достављање података о цени, залихама, појединим условима промета или других релевантних података.”

Члан 15.

Назив изнад члана 48. и чл. 48. и 49. бришу се.

Члан 16.

После члана 50. додају се назив и члан 50а, који гласе:

„Судска заштита

Члан 50а

Тужбом због непоштене тржишне утакмице (нелојалне конкуренције) може се захтевати утврђивање радње непоштене тржишне утакмице, забрана њеног даљег вршења, отклањање насталих последица, као и накнада штете.

Оштећени трговац (конкурент) има право на накнаду материјалне штете, као и нематеријалне штете због повреде пословног угледа.

Суд ће досудити правичну новчану накнаду нематеријалне штете, ако нађе да околности случаја то оправдавају, а нарочито значај, трајање и интезитет повреде, ефекат повреде на пословање тужиоца, значај повређеног добра и циљ коме служи та накнада, као и томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

Тужба се може поднети у року од шест месеци од сазнања за радњу и учиниоца, а најкасније у року од три године од окончања радње.

Суд може наредити да се пресуда којом се усваја тужбени захтев, објави у „Службеном гласнику Републике Србије”, на трошак штетника.

Поступак по тужби због непоштене тржишне утакмице је хитан.”

Члан 17.

У члану 53. став 2. брише се.

Члан 18.

У члану 55. став 1. тачка 8) мења се и гласи:

„ 8) одређује, односно узима узорке робе и других предмета;”

Члан 19.

У члану 56. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Министар прописује облик и садржину службене легитимације из става 1. тачка 4) овог члана.”

Члан 20.

У члану 59. став 1. речи „који не може бити краћи од три дана нити” замењују се речима „који може бити најкраће одмах по изрицању мере, а не може бити.”

Члан 21.

У члану 60. став 4. после речи: „забране” додају се запета и речи: „укључујући забрану промета робе која прати пружање услуге.”

Члан 22.

У члану 61. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„ 2) ако не испуњава услове из члана 30. ст. 1. и 2. овог закона;”.

Члан 23.

Назив изнад члана и члан 64. мењају се и гласе:

„Продаја и уступање без накнаде одузете робе

Члан 64.

Одузету робу која испуњава услове за стављање у промет, по коначности решења о одузимању, продаје орган преко чијих инспектора је одузета роба, ту робу продаје путем јавног надметања.

Средства остварена продајом робе, из става 1. овог члана, по одбитку трошкова, уплаћују се у буџет Републике Србије, ако је роба одузета преко тржишних инспектора, односно у буџет локалне самоуправе, ако је одузета преко комуналне инспекције.

Влада, односно надлежни орган локалне самоуправе, може робу из става 1. овог члана и робу чија продаја није могућа за хуманитарне сврхе уступити без накнаде државним органима, установама социјалне заштите, васпитно-образовним установама, установама културе, хуманитарним организацијама и другим корисницима хуманитарне помоћи, као и за друге оправдане сврхе.”

Члан 24.

У члану 65. став 1. речи „стручног проценитеља” бришу се.

Став 2. мења се и гласи:

„Влада ближе уређује начин и услове продаје, уступања без накнаде и уништавања одузете робе.”

Став 3. брише се.

Члан 25.

У члану 71. став 1. речи: „предузимања, односно окончања контроле” замењују се речима: „издавања записника”.

Члан 26.

У члану 74. став 1. тачка 5) речи: „оквирном радном времену” замењују се речима „прописаним условима.”

Тачка 6) мења се и гласи: „не достави податке у складу са чланом 47. овог закона.”

Члан 27.

У члану 75. став 1. тачка 1) брише се.

У тачки 4) речи „чл. 22.” замењују се речима „чл. 21.”

Члан 28.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о измени и допуни Закона о трговини садржан је у члану 97. тачка 6. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 89/06) којим се утврђује да Република Србија уређује и обезбеђује, између осталог, јединствено тржиште, правни положај привредних субјеката и систем обављања појединих привредних и других делатности.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Законом о трговини („Службени гласник РС”, број 53/10) спроведене су значајне измене у погледу општих услова за обављање трговине на унутрашњем тржишту, уведена је савремена номенклатура и класификација облика и начина трговине, нови институти (трговински формат, посебне тржишне институције и сл.), као и правни оквир за унапређење трговине, нарочито ради успостављања и очувања повољне структуре трговинских објеката и развој предузетништва, а све у циљу развоја тржишне утакмице и равноправности трговаца. Спроведена је реформа инспекцијског надзора који врши тржишна инспекција, новим организационим и процесноправним законским решењима, у правцу изградње савременог и ефикасног система контроле поштовања прописаних услова у промету робе и услуга, који истовремено обезбеђује правну сигурност субјеката у том промету.

Након две године примене новог закона, у пракси су уочене потребе за унапређењем појединих законских решења, нарочито у погледу смањења административних препрека за пословање привредних субјеката. У том смислу, овим се законом, на првом месту, врши отклањање административне препреке за инвестиције у области трговине у виду тзв. студије утицаја за велике трговинске формате (преко 2000м²), као и брисање административне процедуре која подразумева достављање прописаног обрасца са подацима који се односе на промет и структуру трговинске мреже за све трговце.

Овај закон предвиђа брисање јавне агенције за послове унапређења трговине, Центра за развој трговине, и уводи олакшани аналитички механизам у погледу прикупљања одређених података, везаних превасходно за примену мера заштите тржишта (нпр. подаци о роби од виталног значаја за становништво, као што су млеко, уље, брашно и сл.).

Међу најзначајнијим новинама је унапређење правне заштите од нелојалне конкуренције, као једне од најприсутнијих негативних појава на нашем тржишту. Уводи се правни основ за тужбу за нематеријалну штету због нарушавања пословног угледа правних лица, у погледу радњи нелојалне конкуренције.

Овај закон садржи и друге измене чији је циљ прецизирање појединих формулација основног текста Закона о трговини, у складу са примедбама пословне заједнице, организација за заштиту потрошача и локалне самоуправе.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Члан 1. - Брише се дефиниција стручног проценитеља, а у вези са изменом одредбе члана 64. Закона о трговини, којом се на другачији начин уређује продаја одузете робе и укида стручни проценитељ, а земањује

дефиницијом произвођача, којом се усклађује овај појам у смислу Закона о трговини, са другим релевантним законима (Закон о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености, Закон о општој безбедности производа и др.).

Члан 2. - Својство трговца у чл. 11. ст. 2. тачка 1), 2) и 3) Закона о трговини, имају лица која су уписана у посебне регистре, релевантне са аспекта категорије робе и делатности за коју им се одобрава учешће у трговини у том својству. Остала физичка лица могу да врше само продају сопствених половних ствари, али не би имали својство трговца, јер исто подразумева низ других услова које не могу да испуне. Ова ситуација се уређује у измени члана 30. Закона.

Члан 3. - У циљу потпунијег уређења трговине личним нуђењем, а ради адекватније заштите потрошача, прописује се обавеза трговца да кад обавља овај вид трговине, било лично или преко пуномоћника, поседује писану изјаву одређене садржине, као и облика који је лако препознатљив од стране потрошача којима се обраћа, а која садржи основне податке ради поуздане идентификације трговца и робе/услуге. Ради стандардизације форме и ефикасне контроле, правилником ће се прописати садржина и уредити облик ове писане изјаве.

Члан 4. – Брише се одредба члана 29. Закона о трговини, обзиром да има претежно аналитички карактер, односно у функцији је номенклатуре одређених услуга, али се у пракси појављује питање односа наведених, специјализованих и осталих услуга, па је ради спречавања даљег неразумевања предложено брисање ове одредбе.

Члан 5. – Брисање непотребне административне препреке везане за наметање додатних обавеза и трошкова трговцима у погледу дефинисања посебних услова за запослене у трговини.

Члан 6. - Циљ ове измене је да се одреди које исправе нужно прате робу у превозу. Наиме у превозу робе из једног у други малопродајни објекат или из магацина велепродаје у малопродајни објекта није потребно имати све исправе, већ само оне које су неопходне за дату активност.

Члан 7. – Ради поједностављења вођења евиденције, предвиђено да се детаљнији услови, укључујући место њеног држања, уреде правилником. Поред тога, предвиђено да се уместо држања (у физичком облику), евиденција чини доступном по захтеву контроле, такође у вези поједностављењем процедуре и стварања адекватнијих услова за електронску евиденцију.

Члан 8. – Транспарентност у погледу критеријума који се примењују приликом издавања ознаке посебног својства је у интересу заштите потрошача и заштите од нелојалне конкуренција. Неопходно је да се свако заинтересовано лице може лако и без трошкова уверити у методологију која је примењена приликом давања одређене посебне ознаке.

Члан 9. - Имајући у виду захтеве привредних субјеката у пракси примене Закона о трговини, а у вези са применом одредбе о земљи порекла робе, као нејасног појма који у пракси може да има више значења, и ради прецизирања ова обавеза се мења и предвиђа да се на декларацији мора назначити земља производње робе, односно земља из које је роба увезена.

Члан 10. – Одредба члана 41. Закона о трговини, којом се уређује истицање јединичне цене, изазвала је пуно недоумица и проблема у пракси. У циљу прецизније одредбе и адекватнијег усаглашавања са прописима ЕУ (Директива ЕУ 98/6, у вези са Директивом 76/211) и превазилажења уочених

тешкоћа у пракси, урађена је измена и допуна овог члана. Одређује се појам претходно упаковане робе, за који се искључиво везује обавеза истовременог истицања продајне и јединичне цене (на основу одредбе Директивом 76/211). Измена у вези валуте у којој се истиче цена, подразумева могућност да се у областима у којима је установљен пословни обичај истицања цене у иностранј валути, а то су туристички аранжмани за иностранство и возила, то омогући, као и у другим областима где се то дозвољава посебним, секторским прописима.

Члан 11. - Мења се уска и непрецизна одредба члана 43. став 4. Закона о трговини, и предвиђа овлашћење јединице локалне самоуправе да прописује услове за одређивање радног времена за трговину која се обавља на њеном подручју. На описани начин би се значајно проширило овлашћење локалне самоуправе у погледу уређивања радног времена свих трговинских облика и формата, а у складу са питањима комуналног реда и локалног развоја. С тим у вези, брише се и овлашћење министра за доношење посебног правилника.

Члан 12. - Брише се одредба члана 44. ст. 2. Закона о трговини, ради поједностављења услова везаних за продајне подстицаје. Законом о заштити потрошача прописани су облици непоштеног пословања који обухватају забрану обмањујућег пословања, а којом је су покривене брисане одредбе овог члана.

Члан 13. - Имајући у виду степен развоја домаћег тржишта и потребу за повећањем броја великих трговинских формата, процедура која подразумева израду Студије утицаја представља једну административну баријеру која захтева велике трошкове за трговца и подразумева одређену неизвесност у погледу одобрења улагања, што може бити препрека за отварање нових објеката, па је предвиђено брисање ове одредбе.

Члан 14. – Изменом одредбе чл. 47. Закона о трговини, укида се јавна агенција Центар за послове унапређења трговине, у светлу захтева за рационализацијом јавне управе и смањења буџетске потрошње.

С друге стране, ради дефинисања мера економске политике у функцији развоја тржишта и интензивирања економске активности, и имајући у виду да је предложено брисање административних процедура везаних за достављање података (чл. 48. и 49. Закона о трговини), предвиђено је овлашћење да се може наложити достава одређених података министарству надлежном за послове трговине, нарочито у вези робе и услуга од виталног значаја за живот и здравље људи и за рад привредних субјеката, установа и других организација од општег интереса, чиме се не би стварали додатни трошкови на терет трговаца, али и омогућило целисходније коришћење база података које се већ воде код државних органа.

Члан 15. - Ради олакшања услова пословања на нашем тржишту, административна процедура која подразумева достављање прописаног обрасца са подацима који се односе на промет и структуру трговинске мреже, а која терети све трговце, укида се.

Члан 16. – Прописивањем посебне судске заштите за дело непоштене тржишне утакмице (нови члан 50а) омогућава се утврђивање радње непоштене тржишне утакмице и забрана њеног даљег вршења. Поступак је хитан, а тужба се може поднети у року од шест месеци од сазнања за радњу и учиниоца. Од посебног значаја је правни основ за посебан облик правне заштите због нелојалне конкуренције – тужбу за нематеријалну штету због нарушавања пословног угледа.

Члан 17. – Одредба се брише у вези са укидањем Центра за унапређење трговине.

Члан 18. – Прецизирање овлашћења да тржишни инспектор може одредити узорке робе или узети узорке робе у зависности од предмета контроле.

Члан 19. - Уређује се облик службене легитимације, ради поуздане идентификације тржишних инспектора у време спровођења контроле.

Члан 20. - Ограничење рока на најкраће три дана онемогућава ефикасно отклањање неправилности у ситуацијама краћих манифестација као што су сајмови, изложбе и сл., као и другим ситуацијама када је потребно да се одмах отклони утврђена неправилност, па се то ограничење укида.

Члан 21. - У појединим ситуацијама вршење одређене услуге прати и промет одређене робе. С тим у вези потребно је омогућити поред забране вршења услуге и забрану промета робе која прати ту услугу.

Члан 22. - У вези са укидањем Студије утицаја, као и потребе повезивања са општим и посебним условима из члана 30. Закона о трговини.

Чл. 23. и 24. - Ради уштеде трошкова у вези са поступањем са одузетом робом, предвиђа се поједностављење процедуре (укидање „стручног проценитеља“), укључујући бесплатно уступање (чл. 64. и 65), и омогућава да се уредбом детаљније уреди начин и услови располагања том робом.

Члан 25. - Прецизније се одређује моменат од којег тече рок за доношење решења.

Члан 26. и 27. – Врши се усклађивање казних одредби са изменама у појединим одредбама.

Члан 28. – Одредба члана односи се на објављивање и ступање на снагу закона.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити посебна средства у републичком буџету.

V. АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА

Закон о трговини ступио је на снагу 6. августа 2010. године, а примењује се од 1. јануара 2011. године. Пре почетка израде закона о изменама и допунама Закона о трговини рађена је анализа ефеката примене постојећег закона. Наиме, за више од годину и по дана примене уочене су одређене нејасноће и недостаци у пракси. Такође анализирана су и упоредна решења нарочито земаља у региону имајући у виду да су сличног тржишног развоја и правних система. Заинтересоване стране су путем циркуларне електронске поште замољене да доставе своје виђење и проблеме које су имале у примени закона. Стручне службе министарства су детаљно анализирале захтеве за мишљења о примени закона која су стизала током годину и по дана примене. Измене и допуне су настале су као последица указивања заинтересованих страна на поједине нејасноће које су изазвале одредбе закона у пракси.

1. Одређивање проблема које закон треба да реши:

Важећи Закон о трговини предвиђао је одређене административне баријере за обављање трговине, веће трошкове за привреду и додатне

трошкове за буџет. Предлогом закона о изменама и допунама врше се техничке исправке и појашњења одређених института, како би се избегла разна тумачења која се у пракси могу појавити и унети правну несигурност.

2. Циљеви који се постижу доношењем закона

Смањење на што је могуће мању меру свих ограничења за несметано обављање трговине и појашњење одређених института ради успостављања правне сигурности.

3. Које су друге могућности за решавање проблема

У току анализе разматрано је неколико могућности за превазилажење проблема у примени закона:

1) Прво је разматрана *status quo* опција, међутим у том случају би бројна питања остала нерешена.

2) Ефекат који се жели постићи изменама и допунама закона није било могуће постићи опцијама добровољности, саморегулације и коришћењем постојећих тржишних инструмената.

3) Преостала је могућност измена законске регулативе које се може постићи на два начина изменама постојећег закона или доношењем новог. Након детаљне анализе утврђено је да имајући у виду питања која је потребно додатно регилисати није неопходно доношење новог закона, већ се жељени циљ може постићи изменама и допунама.

4. Зашто је доношење закона најбоље за решавање проблема

Предложене одредбе се односе на материју која се регулише законом, тако да је процењено да се на овај начин врши неопходно усклађивање са одговарајућим степеном развоја тржишта. Предвиђеним појашњењима и избегавају се нејасноће у примени законских одредаба, а укидање појединих института могуће спровести једино законом.

5. На кога ће утицати предложена решења

Овај закон ће имати позитиван утицај на све привредне субјекте који се баве трговином, пре свега због уклањања низа недоумица због тумачења одређених одредаба које су предмет измена и допуна, чиме ће се олакшати њихово пословање и обезбедити већа ефикасност. Овим изменама избегава се и непотребно оптерећење привредних субјеката које се односи на превазилажење административних препрека за обављање делатности трговине.

6. Који су трошкови које ће примена закона изазвати привреди

Један од позитивних ефеката овог закона је што се бришу одредбе о Студији утицаја на структуру тржишта, формирању центра за развој трговине, информационом систему. Наиме, за отварање трговинских објеката преко 2000м² не захтева се више дозвола министарства, неће се формирати још једна јавна агенција и неће бити неопходно обезбеђивање додатних средстава у буџету за нове информационе системе, већ ће се користити постојећи ресурси.

7. Да ли су заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове о овом закону.

Приликом израде текста закона заинтересоване стране имале су прилику да доставе конкретне предлоге за измене одређених чланова закона и то по принципу амандмана. Позив је путем циркуларне електронске поште достављен трговцима, удружењима за заштиту потрошача, Привредној комори Србије, Привредној комори Београда, Савету страних инвеститора, Америчкој

привредној комори. Радна група је имала чланове из Министарства спољне и унутрашње трговине и телекомуникација, Министарства финансија и привреде, Комисије за заштиту конкуренције, као и представнике стручне јавности.

Већина предлога привреде односила се на укидање чланова којима се прописује обавеза израде Студије утицаја и оснивање Центра за развој трговине. Такође, захтевано је појашњење одредаба које се односе на истицање цене, декларацију, продајне подстицаје и евиденцију промета.

Сви предлози су разматрани и настојало се да нађе најбоље решење за превазилажење нејасноћа, а резултат тог процеса је Предлог закона који укида и мења управо оне одредбе на које су заинтересоване стране указале.

Након изреде предлога о изменама и допунама закона, текст је поново достављен свим заинтересованим странама на изјашњење.

8. Које ће мере током примене акта бити предузете да би се остварили разлози доношења акта

Предлогом закона предвиђене су следеће мере за спровођење акта:

1) Министар надлежан за послове трговине прописаће садржину и облик изјаве за обављање трговине личним нуђењем;

2) Јединице локалне самоуправе прописују услове за одређивање радног времена за трговину која се обавља на њеном подручју;

3) Министар надлежан за послове трговине прописаће облик и садржину службене легитимације за тржишног инспектора;

4) Влада ће ближе уредити начин и услове продаје робе, уступање без накнаде и уништавање одузете робе.